

РЕШЕНИЕ

№ 27325

гр. София, 17.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 09.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **2824** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), във връзка с чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. Г. Г., с ЕГН: [ЕГН], от [населено място], действащ чрез пълномощника си адвокат Я. П. Ч., съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. Б, партер, срещу решение № 1040-21-741/12.12.2023 г., издадено от директор на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане № 214-00-8991-6/04.10.2023 г. и разпореждане № 214-00-8991-7/04.10.2023 г. на ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ - С.-град.

С жалбата се оспорва горепосоченото решение на директора на ТП на НОИ С.-град като неправилно, незаконосъобразно и необосновано. Твърди се, че същото е издадено при допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство. Сочи се в тази връзка, че от доказателствата по делото безспорно се установява, че И. Г. не е бил уведомен и не е участвал в производството по издаване на административния акт, с който е отменено първоначалното разпореждане за отпускане на обезщетение. Административният орган е следвало да го уведоми за започналото производство и да му предостави възможност да се защити и евентуално да ангажира доказателства, тъй като с него пряко се засягат права и законни интереси на осигуреното лице - отменят се предоставени му вече и упражнени от него права – за получаване на парично обезщетение за безработица. Неуведомяването е лишило жалбоподателя от

възможност за защита и това представлява съществено административнопроцесуално нарушение, което не може да се санира чрез правото на обжалване.

На следващо място, се релевират доводи, че оспорваното решение на директора на ТП на НОИ С.-град е издадено в нарушение на материалния закон, което е основание за отмяната му по чл. 146, т. 4 от АПК. Твърди се, на първо място, че липсват данни, че издадените на осигурителя Стандарт ММ ЕООД задължителни предписания са му съобщени, следователно, че са влезли в сила. На следващо място, жалбоподателят сочи, че разполага с разплащателни ведомости, фишове за изплатени възнаграждения, трудови договори, рамков договор между С. Г. ЕООД и Стандарт ММ ЕООД за счетоводно обслужване, както и приложени фактури с касов бон, издадени от Стандарт ММ ЕООД към С. Г. ЕООД, които са надлежно осчетоводени от същия. Твърди се, че жалбоподателят е участвал пряко в подготовка на множество документи при извършени ревизии на С. Г. ЕООД като единствен назначен счетоводител в дружеството Стандарт ММ ЕООД.

Иска се отмяната на решението на директора на ТП на НОИ С.-град.

В проведени по делото открити съдебни заседания жалбоподателят се представлява от адв. Ч., който поддържа жалбата и изразява искане същата да бъде уважена. Представя писмени бележки с подробно развити аргументи. Претендира присъждане на разноски по делото по списък, включително адвокатско възнаграждение съгласно представен договор за правна защита и съдействие от 28.05.2024 г.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С.-град, се представлява по делото от юрк. П., която оспорва жалбата и заявява искане да бъде отхвърлена като неоснователна. Излага аргументи за законосъобразност на оспорвания административен акт, подробно развити в представени писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, III отделение, 16 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Съгласно представен трудов договор № 17 от 05.12.2017 г., сключен между Стандарт ММ ООД, ЕИК[ЕИК] – като работодател, и И. Г. Г., ЕГН [ЕГН] – като работник/служител, между посочените страни е възникнало трудово правоотношение с неопределен срок, считано от датата на договора, като в същия е посочено, че служителят следва да постъпи на работа на 05.12.2017 г. Служителят е назначен на длъжност „счетоводител“ с код по НКПД: 24116004. Представена е справка изх. № 22388173684335/08.12.2017 г. за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ, с която трудовият договор е регистриран в НАП. С допълнително споразумение към същия трудов договор от 14.09.2021 г. той е изменен, като е уговорено, че служителят ще работи на непълно работно време от 4 часа и при изнесено работно място. Цитираните документи съдържат подписи и печат на дружеството, в което е отбелязано СТАНДАРТ ММ ООД.

Със заповед № 14/15.03.2022 г. на представляващия Стандарт ММ ООД е прекратено трудовото правоотношение на И. Г. във връзка с подадена от същия молба от 14.03.2022 г.

От Стандарт ММ ЕООД е издадено на И. Г. удостоверение обр. УП-3 на 25.03.2022 г. относно осигурителния му стаж, изчислен по реда на Наредба за пенсиите и осигурителния стаж.

Представено е фотокопие на диплома на И. Г. за завършено висше образование по

специалността „Счетоводство и контрол“, с образователно-квалификационна степен „магистър“.

Съгласно представено фотокопие на трудова книжка на жалбоподателя се установява, че трудовият му стаж при Стандарт ММ ООД/ЕООД е надлежно вписан.

Представен е договор за счетоводно обслужване от 12.10.2017 г., сключен между С. Г. ЕООД като възложител и Стандарт ММ ООД като изпълнител, с който е уговорено извършването от изпълнителя на счетоводни услуги на възложителя безсрочно.

Със заявление от 30.06.2022 г., подадено чрез Дирекция „Бюро по труда“ - В., И. Г. Г. е поискал парично обезщетение за безработица (ПОБ) по реда и условията на чл. 54а от КСО, като е приложил копие от заповед № 00000030 от 24.06.2022 г. за прекратяване на трудовото му правоотношение на основание чл. 71, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) с Далматика ЕООД, ЕИК:[ЕИК], считано от 25.06.2022 г.

С разпореждане № 214-00-8991-1 от 06.07.2022 г. на ръководителя на осигуряването за безработица е отпуснато на Г. ПОБ от 25.06.2022 г. до 24.06.2023 г. в размер на 80.55 лв. дневно. За периода от 25.06.2022 г. до 04.07.2022 г. на жалбоподателя е изплатено ПОБ в общ размер от 483,30 лв.

С разпореждане № 214-00-8991-2 от 07.07.2022 г. на ръководителя на осигуряването за безработица изплащането на отпуснатото ПОБ е прекратено, считано от 05.07.2022 г. поради декларирано от лицето започване на трудова дейност.

Във връзка с последващ контрол върху изплатени парични обезщетения от ДОО и установени нарушения на осигурителното законодателство от осигурителя Стандарт ММ ЕООД е съставен Констативен протокол № КВ-5-21-01391320/11.07.2023 г. на контролен орган на ТП на НОИ С.-град – гл. инспектор по осигуряването, според който липсват доказателства за реално постъпили приходи, от които да се изплащат трудови възнаграждения в декларираните размери; за източници за финансиране на дейността; за това, че едноличният собственик и управител на дружеството е отговорял на изискванията на чл. 18 от Закона за счетоводството да бъде съставител на годишни финансови отчети. Според протокола с пощенска пратка до ТП на НОИ С.-град са изпратени документи от името на вече починалия управител; предоставените сведения по реда на чл. 44 - 46 от АПК за лицето, посочено като представляващо работодателя, не отговарят на регистрите на НОИ; предоставени са сведения от две от лицата, за които са подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и които фигурират с подписи в представените по пощата разплащателни ведомости, че не са извършвали трудова дейност в дружеството и не са им изплащани трудови възнаграждения. В тази връзка е прието, че лицата, за които има подадени уведомления за сключени трудови договори и декларирани осигурителни данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО чрез Стандарт ММ ЕООД за периода от м. 09.2017 г. до м. 10.2022 г., в т.ч. и И. Г. Г., нямат качеството на осигурени лица по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО чрез дружеството, тъй като не е установено реално да са упражнявали трудова дейност /по арг. от чл. 10, ал. 1 от КСО/.

В тази връзка са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01391299 от 11.07.2023 г. от контролен орган на ТП на НОИ С. - град – главен инспектор по осигуряването, за заличаване на неоснователно подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за 16 лица, в т.ч. и за И. Г. Г. - за периода от 25.10.2017 г. до 19.11.2017 г. и за периода от 06.12.2017 г. до 14.03.2022 г.

Същите са изпратени до седалището на дружеството, но са върнати с отбелязване „непотърсен“, и до адреса за кореспонденция в НАП, но също са върнати с

отбелязване „преместен“. Предвид неизпълнението на предписанията неоснователно подадените от дружеството данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, включително за И. Г. Г. за периода от 25.10.2017 г. до 19.11.2017 г. и от 06.12.2017 г. до 14.03.2022 г., са служебно заличени по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

В тази връзка с оглед значението на заличените данни за правото на ПОБ на жалбоподателя е установено, че същият в релевантния 18-месечния период по чл. 54а, ал. 1 от КСО, който е от 25.12.2020 г. до 24.06.2022 г. вкл., е осигуряван за риска „Безработица“ 09 месеца и 11 дни, т.е. по-малко от изискваните се 12 месеца, поради което не отговаря на изискванията на чл. 54а, ал. 1 от КСО и няма право на ПОБ.

Предвид установеното с разпореждане № 214-00-8991-5 от 04.10.2023 г. е отменено разпореждане № 214-00-8991-1 от 06.07.2022 г. за отпускане на ПОБ, а с последващо разпореждане № 214-00-8991-6 от 04.10.2023 г. на ръководителя на осигуряването за безработица е постановен отказ за отпускане на И. Г. Г. на ПОБ.

С разпореждане № 214-00-8991-7 от 04.10.2023 г. е разпоредено жалбоподателят да възстанови добросъвестно полученото ПОБ за периода от 25.06.2022 г. до 04.07.2022 г. в размер на 483,30 лв.

Последните две разпореждания са оспорени от адресата им по административен ред пред директора на ТП на НОИ С.-град, във връзка с което е постановено решение № 1040-21-741/12.12.2023 г., с което жалбата срещу тях е отхвърлена.

Решението е връчено на адресата чрез трето лице – К.-Р-Холдинг ООД, на 23.02.2024 г., като не са налице данни за изпълномощаване на последното.

Срещу решението е подадена жалба до съда чрез административния орган с вх. № 1012-21-257 от 12.03.2024 г., с която се иска отмяната му. В тази връзка е образуваното настоящото съдебно производство.

По делото е представена цялата административна преписка по издаване на оспорения административен акт, както и потвърдените с него разпореждания, констативен протокол във връзка с извършена проверка на осигурителя, задължителни предписания и други.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на властническото волеизявление, имащ правен интерес от оспорване, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Съдът приема, че жалбата е подадена в законоустановения срок, предвид липсата на доказателства за надлежно връчване на адресата на акта. На основание изложеното, жалбата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, като не се ограничава до наведените с жалбата.

В тази връзка съдът установи, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО, съгласно който ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С решението ръководителят на териториалното поделение на Националния

осигурителен институт решава въпроса по същество или отменя разпореждането и връща преписката за ново разглеждане от компетентния административен орган, когато не са изяснени всички обстоятелства, отнасящи се до издаване на разпореждането. В настоящия случай е представена заповед № 1712 от 17.08.2015 г. на управителя на НОИ, с която е преназначен Т. Б. В. на длъжност директор на ТП на НОИ С.-град за неопределен срок, считано от 15.08.2015 г.

На основание чл. 54ж, ал. 1 от КСО, паричните обезщетения за безработица се отпускат, изменят, отказват, спират, прекратяват, възобновяват и възстановяват с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт. В разпоредбата на ал. 3 от с.з. е предвидено, че длъжностното лице по ал. 1 издава разпореждане за възстановяване на неоснователно изплатените обезщетения за безработица.

Съгласно чл. 114, ал. 3 от КСО, „за възстановяване на сумите по ал. 1 и 2 длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението, издава разпореждане, което подлежи на доброволно изпълнение в 14-дневен срок от връчването му“.

Следователно компетентността за издаване на разпореждания за отпускане, изменение, прекратяване или спиране на ПОБ, както и за възстановяване на неоснователно изплатени суми за парични обезщетения е предоставена на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на държавното обществено осигуряване по съответния фонд в ТП на НОИ или на други длъжностни лица, определени от ръководителя на съответното ТП на НОИ.

Потвърдените с оспореното решение разпореждане № 214-00-8991-6 от 04.10.2023 г. и разпореждане № 214-00-8991-7 от 04.10.2023 г. са издадени от компетентен орган – ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С.-град, съгласно заповед № 1015-21-17/27.01.2023 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, приложена по делото /л. 96/.

Оспореното решение е издадено в предвидената от закона писмена форма, включително съдържа правни и фактически основания за издаване, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Аналогично, по отношение на двете разпореждания също се установява, че е спазена писмената форма с излагане на мотиви за издаването им.

По отношение на възраженията на жалбоподателя, че не е бил уведомен за започналото производство по издаване на актовете следва да се отбележи, че в настоящото производство предмет на съдебен контрол е решението на директора на ТП на НОИ, което е постановено по жалба на засегнатото лице. Относно процеса по издаване на разпореждане за отказ от изплащане на парични обезщетения (чл. 54ж КСО), както и по възстановяване на неоснователно получени такива (чл. 114 КСО) специалният закон не изисква предварително уведомяване на адресата на акта. Правото му на възражение може да бъде упражнено при административно и съдебно обжалване на административния акт.

В производството по издаване на задължителни предписания на осигурителя също жалбоподателят в качеството си на осигурено лице не е страна, поради което липсва

задължение на органа да го уведомява за образуваното административно производство, макар с акта да се засягат негови права, доколкото това засягане е косвено. Пътят за защита е чрез обжалване на акта, с който пряко се засягат неговите права и законни интереси – в настоящия случай това е разпореждането за отказ за отпускане на обезщетението, съответно разпореждането за възстановяване на неоснователно получените суми, които са обжалвани от И. Г. пред по-горестоящия административен орган.

На основание чл. 54ж, ал. 2, т. 2 от КСО, влязлото в сила разпореждане по ал. 1 може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато паричното обезщетение за безработица е неправилно отпуснато или неправилно е отказано отпускането му. Нормата на чл. 54ж, ал. 3 от КСО предвижда възстановяване на неоснователно изплатените обезщетения за безработица. Дължимите суми по разпорежданията могат да се прихващат от вземания на лицата от държавното обществено осигуряване по реда на чл. 114, ал. 5 и подлежат на принудително изпълнение по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

По силата на чл. 54а, ал. 1 от КСО право на ПОБ имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: имат регистрацията като безработни в Агенцията по заетостта; не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168 и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ).

Според чл. 5, ал. 6, изр. второ от КСО данните по ал. 4 служат за определяне на правото и изчисляването на размера на паричните обезщетения, пенсиите и помощите. Конкретно в чл. 54л от КСО е установено, че отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Видно от цитираните разпоредби, императивна предпоставка за придобиване на право на ПОБ е лицето да е осигурявано във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването, като последното се установява с данните по чл. 5, ал. 4 от КСО. В тази връзка заличаването на такива данни за жалбоподателя в случая води до изменение на периода, за който са внесени или дължими задължителни осигурителни вноски за него, следователно - до отмяна на разпореждането за отпускане на ПОБ и до отказ за отпускане на ПОБ.

В настоящия случай е установено въз основа на представените писмени доказателства, че в резултат от извършена проверка по спазване на осигурителното законодателство е съставен Констативен протокол № KB-5-21-01391320/11.07.2023 г., който по правната си същност е официален свидетелстващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК. Съгласно

отразената в същия фактическа обстановка липсват доказателства за реално постъпили в дружеството осигурител (Стандарт ММ ЕООД) приходи, от които да се изплащат трудовите възнаграждения на назначените в същото лица в периода 2017 г. – 2022 г., включително на И. Г. за периода от 06.12.2017 г. до 14.03.2022 г. Също така е констатирано, че липсват данни за източници за финансиране на дейността; няма данни за това, че едноличният собственик и управител на дружеството е отговарял на изискванията на чл. 18 от Закона за счетоводството да бъде съставител на годишни финансови отчети; с пощенска пратка до ТП на НОИ С.-град са изпратени документи от името на вече починалия управител; предоставените сведения по реда на чл. 44 - 46 от АПК за лицето, посочено като представляващо работодателя, не отговарят на регистрите на НОИ; предоставени са сведения от две от лицата, за които са подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и които фигурират с подписи в представените по пощата разплащателни ведомости, че не са извършвали трудова дейност в дружеството и не са им изплащани трудови възнаграждения. В тази връзка е направен извод, че лицата, за които има подадени уведомления за сключени трудови договори и декларирани осигурителни данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО чрез Стандарт ММ ЕООД за периода от м. 09.2017 г. до м. 10.2022 г., в т.ч. и И. Г. Г., нямат качеството на осигурени лица по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО чрез дружеството, тъй като не е установено реално да са упражнявали трудова дейност /по арг. от чл. 10, ал. 1 от КСО/.

Предвид гореизложеното са издадени на дружеството осигурител задължителни предписания № ЗД-1-21-01391299/11.07.2023 г., с които се задължава същия да заличи данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за И. Г. Г. за периода от 06.12.2017 г. до 14.03.2022 г.

По делото се установява, че задължителни предписания № ЗД-1-21-01391299/11.07.2023 г. са връчени на Стандарт ММ ЕООД, не са обжалвани в законоустановения 14-дневен срок по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО, поради което са влезли в сила и подлежат на изпълнение. Същите са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 КСО чрез съобщаване на таблото за обявления в териториалното поделение на НОИ за срок от 7 дни, след изтичането на който документът се смята за връчен. Съгласно посочената разпоредба, „разпорежданията, актовете за начет и задължителните предписания се връчват на отговорните лица лично срещу подпис, чрез лицензиран пощенски оператор с обратна разписка на посочен адрес или на съответния адрес по чл. 18а, ал. 8 от Административнопроцесуалния кодекс или по електронен път по реда на Закона за електронното управление. Когато връчването не може да бъде извършено по реда на изречение първо, за съставянето на съответния документ се поставя съобщение на таблото за обявления в териториалното поделение на НОИ или на интернет страницата на НОИ за срок от 7 дни, след изтичането на който документът се смята за връчен“. По делото са представени две известия за доставяне, въз основа на които се установява, че са направени два опита за връчване на декларираните от дружеството адреси, но същото не е установено на тях. Представено е още съобщението, което е поставено на таблото за обявления в сградата на ТП на НОИ С.-град, като е отбелязано, че е поставено на 15.08.2023 г. и е свалено на 22.08.2023 г.

Отделно от гореизложеното жалбоподателят по настоящото дело не е адресат на задължителните предписания, поради което не е легитимиран да оспорва редовността на връчването им.

В настоящото производство жалбоподателят не е оспорил констатациите на административния орган, че дружеството Стандарт ММ ЕООД не е имало достатъчно приходи и източници на парични средства, за да изплаща декларираните заплати към наетите в същото лице, включително и по отношение на И. Г. в периода от 06.12.2017 г. до 14.03.2022 г.

Според декларация на жалбоподателя Г. от 30.01.2023 г., направена в хода на извършената на осигурителя проверка по спазване на осигурителното законодателство, последното му трудово възнаграждение е било около 1 300,00 лв., които получавал „на ръка в плик“. За доказване на реалното получаване на посочената сума са представени по делото копия на фишове за заплати и разчетно-платежни ведомости. Фишовете за заплати не са подписани нито от предал сумата, нито от получател, като наред с това фирмата на дружеството е изписана Стандарт ММ ООД, въпреки че правно-организационната му форма, считано от 23.10.2018 г. е „ЕООД“. Положен е печат на дружеството, в който отново е изписано „ООД“ вместо „ЕООД“. Същото се установява и по отношение на разчетно-платежните ведомости. Следователно изхождащите от работодателя документи, чрез които жалбоподателят опитва да докаже реалното получаване на посочените в тях суми като трудово възнаграждение, са нередовни, което разколебава тяхната достоверност.

В декларацията си от 30.01.2023 г. И. Г. посочва като свое работно място офис на С. Г. ЕООД, в [населено място], [улица]. С жалбата и депозирани писмени бележки жалбоподателят поддържа, че е полагал труд за Стандарт ММ ЕООД като счетоводител и в това си качество е поддържал счетоводното обслужване на С. Г. ЕООД въз основа на сключен договор за счетоводно обслужване от 12.10.2017 г. със Стандарт ММ ООД като изпълнител, включително е участвал в ревизионно производство на това дружество. Твърди се, че последното се установява от издадени ревизионен доклад и ревизионен акт, но такива не се намират между кориците на делото. Не са представени други документи, които да доказват твърденията на И. Г., че е извършвал дейност по предоставяне на счетоводно консултиране на С. Г. ЕООД, нито са ангажирани доказателствени искания, включително свидетелски показания или задължаване на трето неучастващо в процеса лице да представи намиращите се при него доказателства.

За доказване на приходи от договора за счетоводно обслужване с жалбата са представени копия на фактури, издадени на С. Г. ЕООД, но те са разписани и подпечатани само за Стандарт ММ ЕООД, не и за получателя на счетоводните услуги. Отделно от това издадените фактури свидетелстват единствено за документирани доставки на услуги по смисъла на ЗДДС, но не и за реалното им изпълнение, нито за плащане на сумите по тях. Последното се доказва чрез фискални бонове или документ за плащане по банков път, каквито не са представени по делото, поради което не се доказва получаване от доставчика Стандарт ММ ЕООД на посочените суми. Представените приходни касови ордери съдържат единствено подпис и печат на Стандарт

ММ ЕООД/ООД и не доказват, че сумите по тях са реално платени от С. Г. ЕООД.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че е законосъобразно заличаването на подадените за И. Г. данни за осигуряването му от осигурителя Стандарт ММ ЕООД за периода от 06.12.2017 г. до 14.03.2022 г. В следствие на това към датата на настъпване на осигурения социален риск безработица по отношение на жалбоподателя към 25.06.2022 г., видно от заповед № 0...030/24.06.2022 г. на представляващия Далматика ЕООД /управител/ за прекратяване на трудовото му правоотношение, не е изпълнено условието на чл. 54а, ал. 1 от КСО да са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица” най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването. Установява се, че към този момент Г. е осигуряван за риска „Безработица” 09 месеца и 11 дни, т.е. по-малко от изискваните се 12 месеца, следователно за него не възниква право на парично обезщетение за безработица и законосъобразно такова е отказано от осигурителния орган с разпореждане № 214-00-8991-6/04.10.2023 г. на ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С.-град.

Страните не спорят, че И. Г. е получил сумата от 483,30 лв. като обезщетение за безработица преди констатиране на обстоятелствата, които са довели до извод за недължимостта му, поради което на основание чл. 54ж, ал. 3 от КСО законосъобразно е постановено възстановяване на посочената сума с разпореждане № 214-00-8993-7/04.10.2023 г. на ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ - С.-град.

При горните мотиви жалбата на И. Г. срещу решение № 1040-21-741/12.12.2023 г., издадено от директор на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане № 214-00-8991-6/04.10.2023 г. и разпореждане № 214-00-8993-7/04.10.2023 г. на ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ - С.-град, с което е разпоредено да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода 25.06.2022 г. до 04.07.2022 г. в размер на 483,30 лв., е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото на ответния административен орган се следват разноски за процесуално представителство от юрисконсулт в размер на 100 лв. съгласно чл. 143, ал. 2 от АПК и чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал. 3 от АПК Административен съд София-град, Трето отделение 16 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Г. Г., с ЕГН: [ЕГН], срещу решение № 1040-21-741/12.12.2023 г., издадено от директор на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане № 214-00-8991-6/04.10.2023 г. и разпореждане № 214-00-8991-7/04.10.2023 г. на ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ - С.-град.

ОСЪЖДА И. Г. Г., с ЕГН: [ЕГН], да заплати на Националния осигурителен институт сумата от 100 (сто) лева, представляваща разноска за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 119 от КСО, във вр. с чл. 117, ал. 1, т. 1 и т. 2, буква „д“ от КСО.

СЪДИЯ: